

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Jaroslavy Fúrovej, v právnej veci žalobcov: **1) J. A. a spol.**, , *žalobcovia v I. až 235. rade a 237. až 289. rade zastúpení advokátom JUDr. Ing. D. J.*, proti žalovanému: **Krajský pozemkový úrad Košice**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. A/2005/00054 zo dňa 7. marca 2005, konajúc o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 S 12/2005-55 zo dňa 12. marca 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 5 S 12/2005-55 zo dňa 12. marca 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcov na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 7. marca 2005, č.k. A/2005/00054, ktorým potvrdil rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu Košice – mesto zo dňa 30. augusta 2004 o zastavení konania o návrhu užívateľov Záhradkovej osady ZO SZZ X K. – T., k.ú. T. z dôvodu, že jej zriadenie nebolo preukázané podľa § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“). Prvostupňový súd dospel k záveru, že správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom aj rozhodli. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a neúspešným žalobcom nepriznal právo na ich náhradu.

Proti rozsudku krajského súdu žalobcovia podali odvolanie. Žiadali, aby odvolací súd zmenil prvostupňový rozsudok, zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové administratívne rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Namietali, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil. Vo veci je nesporná existencia zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov. Žalobcovia splnili podmienky podľa § 2 zákona. JUDr. V. S. v odvolaní namietal, že v konaní došlo k porušeniu ustanovení:

- a) čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1, čl. 47 Ústavy Slovenskej republiky,
- b) § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov,
- c) § 3 ods. 2, § 19 ods. 1,2, § 30 ods. 1 písm. d), § 32 ods. 1, § 34 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov,
- d) § 157 ods. 2, § 205 ods. 2 písm. b), § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobcovia žiadali, aby žalovaný bol zaviazaný k náhrade trov konania.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, poukazujúc na skutočnosti uvedené v rozhodnutiach ako aj vo vyjadrení k žalobe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR (www.supcourt.gov.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený na Najvyššom súde SR dňa 20. novembra 2008 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací po preskúmaní napadnutého rozsudku dospel k záveru, že prvostupňový súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutí a postupu správnych orgánov (v intenciách dôvodov uvedených v žalobe - § 249 O.s.p. – žalobné body), postupoval v súlade s ustanoveniami piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ktoré upravujú správne súdnictvo.

V danej veci odvolací súd ako súd prvého stupňa, ako aj správne orgány, musel právne posúdiť zriadenie záhradkovej osady v zmysle § 2 ods. 1 zákona, a to z hľadiska, či v danej veci boli splnené podmienky stanovené zákonom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov zriadenou záhradkovou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi

Slovenským zväzom záhradkárov alebo jeho organizačnou zložkou alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala

- a) právo správy, alebo
- b) právo družstevného užívania, alebo
- c) právo náhradného užívania, alebo
- d) právo užívania na zabezpečenie výroby, alebo
- e) iné užívacie právo.

Aj odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle citovaných ustanovení preto, aby záhradková osada mohla byť považovaná za zriadenú v zmysle tohto zákonného ustanovenia, musia byť súčasne splnené dve podmienky, a to že musí ísť o záhradkovú osadu, ktorá vznikla do 24.06.1991 a zároveň táto musí byť zriadená na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku Slovenským zväzom záhradkárov alebo organizačnou zložkou alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou, ktorej svedčilo právo uvedené pod písm. a) až e) citovaného zákonného ustanovenia.

Z obsahu návrhu na začatie konania zo dňa 12.01.2004, ako aj z osadového poriadku Slovenského zväzu záhradkárov, základnej organizácie K. – T., vydaného v roku 1987 jeho článku 1 vyplýva, že záhradková osada K. – T. je organizačný hospodársky celok malých záhradiek slúžiacich predovšetkým na pestovanie ovocných stromov, zeleniny, kríkov vínnej révy, kvetín a iných plodín a súčasne na rekreáciu užívateľov a členov ich rodín. Táto záhradková osada vznikla uznesením členskej schôdze ZO ČSO ZZ K. – T. zo dňa 12.02.1967. Z článku 3 osadového poriadku vyplýva, že základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov K. – T. je oprávnená užívať pre záhradkárenie pozemok na parc. č. X. vo výmere 8ha v k.ú. K., a to na základe rozhodnutia ONV v Košiciach, odbor poľnohospodárstva a lesníctva zo dňa 13.01.1967, č. Pôd-10.477/1966. Na tomto pozemku bola vybudovaná záhradková osada K. – T., pričom jej výstavba bola schválená územným rozhodnutím ÚHA mesta Košíc zo dňa 06.12.1966, č. 1552/1966 ÚHAA. Vychádzajúc z uvedeného je potrebné prvú podmienku stanovenú citovaným zákonným ustanovením považovať za splnenú, čo napokon v konaní ani nebolo sporné.

Odvolací súd dospel k záveru (zhodne s krajským súdom a správnymi orgánmi), že nebola splnená druhá, t.j. existencia zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu jej splnenie nie je možné preukázať spôsobom navrhnutým žalobcami, t.j. rozhodnutiami, pripojenými v návrhu, na ktoré sa odvolávali.

Podľa názoru odvolacieho súdu so všetkými relevantnými námietkami žalobcov sa vyporiadal až žalovaný správny orgán v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia, ako aj krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nebude opakovať odôvodnenie preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a ani odôvodnenie napadnutého rozsudku krajského súdu, ale na ne ako na vecne správne odkazuje. V odvolacom súdnom

konaní nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, s ktorými by bolo potrebné osobitne sa zaoberať.

Keď teda krajský súd dospel k právnenú záveru, totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcov, tento jeho názor považoval aj odvolací súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil. Pritom sa stotožnil s právnym posúdením a dôvodmi krajského súdu, viazaný tiež rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. ako aj rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (§ 249 ods. 2 O.s.p.).

Záverom je potrebné uviesť, že na právnú vec žalobcov vzťahujúci sa zákon (č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vysporiadaní vlastníctva k nim v znení neskorších predpisov) neobsahuje ustanovenia o odstránení prípadnej tvrdosti zákona. Preto správne orgány ani súdy nemohli napraviť prípadnú tvrdosť zákona, tak ako očakávali žalobcovia.

Odvolací súd nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania postupujúc podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. (žalobcovia neboli v odvolacom konaní úspešní a žalovaný nemá v zmysle zákona nárok na náhradu trov konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 20. novembra 2008

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r. .
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová